

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

No
244

HBR

ISSN 130058720-2
4 4
9 771300 587201

4 Şubat 1999 Perşembe Fiyatı: 200 Bin Lira KDV dahil

EVET... TELEFONDA BİR YARIŞ
MACIMIZ VAR... ALOV! ALOV?
ALOO... SESİM GELİYOO MU? SA-
NIYORUM HATLARDA BİR SORUN
VAR... BİZ DİĞER YARIŞMACIMI-
ZA BAĞLANALIM ALOOV!..

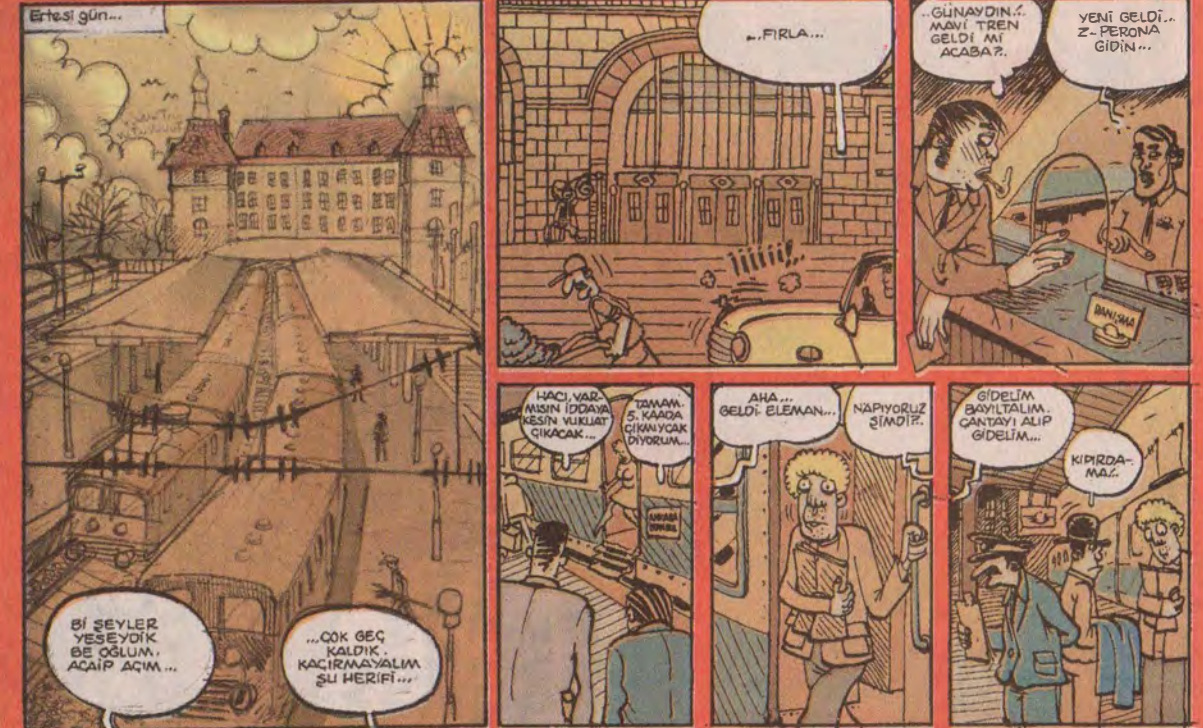
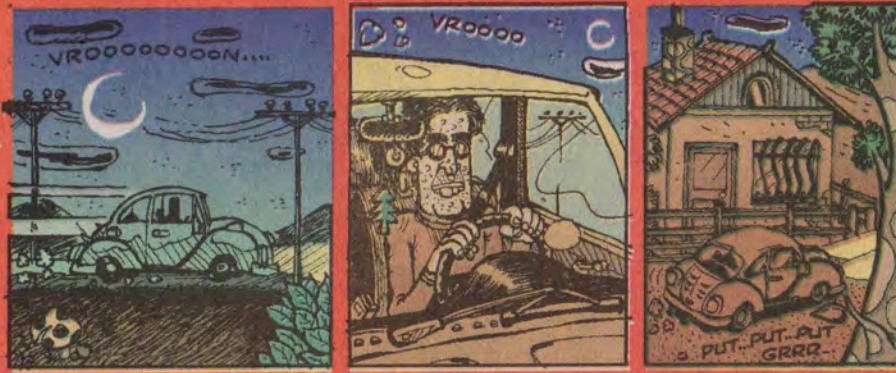
IMMAG!

PRO TOP

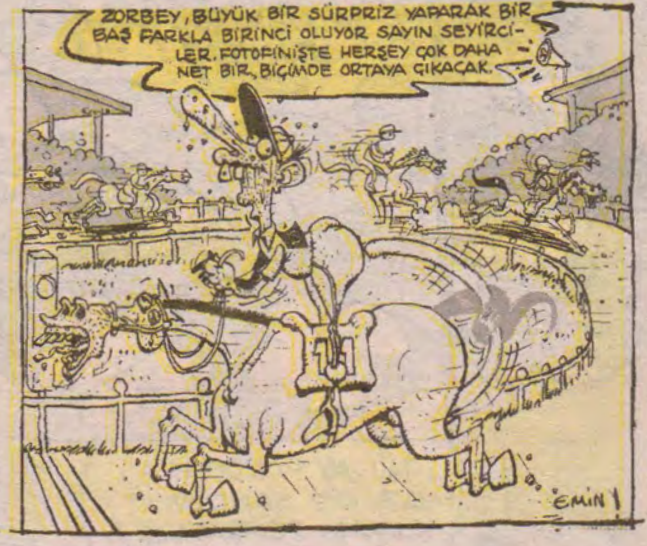
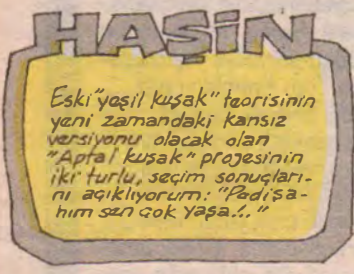
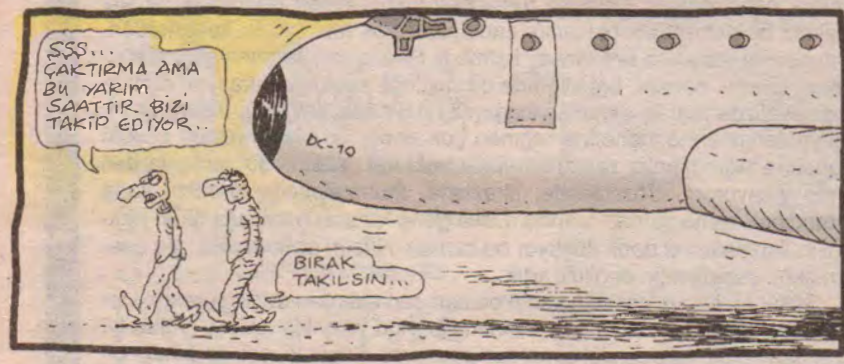
346AL10

SARI CEKETLİLER

Emrah Ablak

Devami 10. sayfada

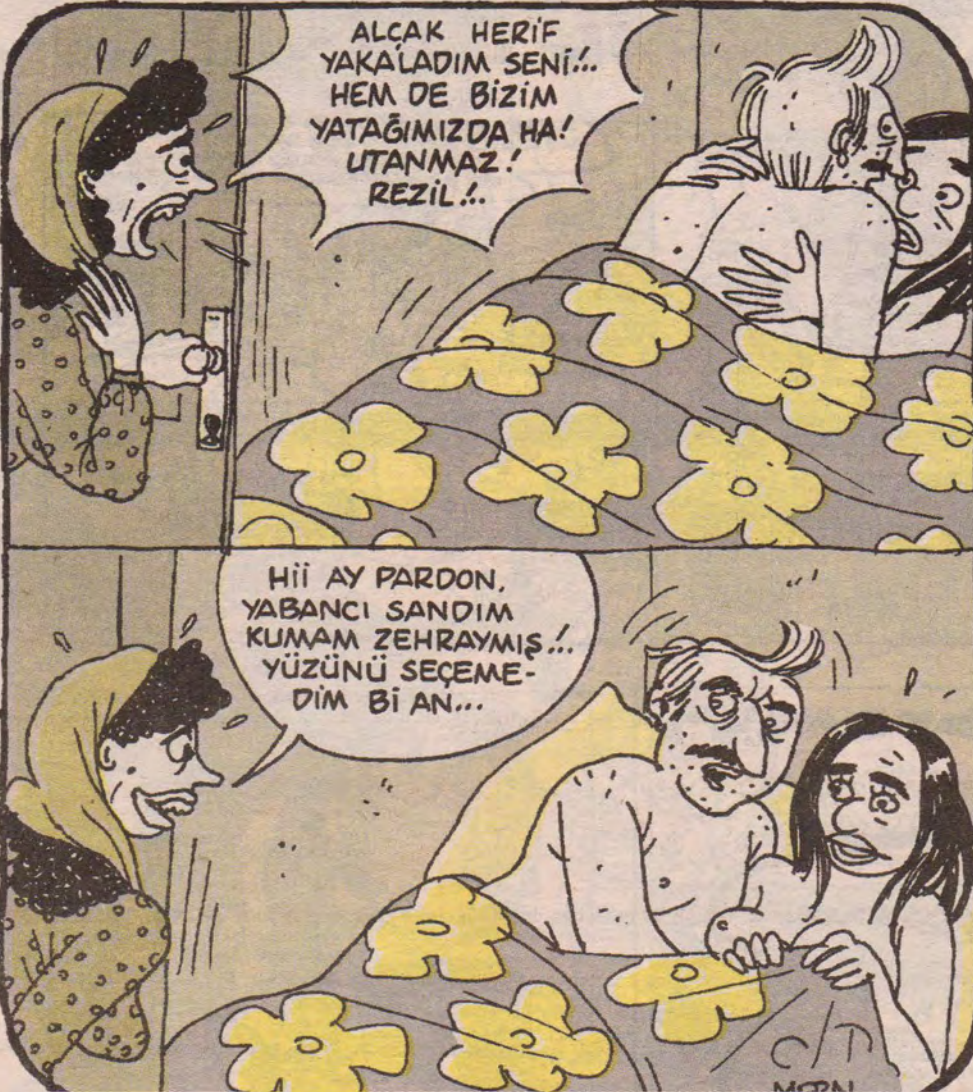

Önemli not: HBR Maymun ve Şebek dergilerini satış noktalarında bulamadığınızda bizi haberdar etmeyi unutmayın.

Biz biyiksizlar

...

...

AYŞE ÖNAL

ASİLLER HÜZÜNLENİR

Bol reytingli televizyon haberlerinden birisinde, Kibariye'nin boşanma- sı vaka olduğu zaman, muhabirin Kibariye'nin annesi ile yaptığı rö- portajı izlemiştim. Kibariye'nin şimdi adını hatırlamadığım eşinden bahsederken "bey" diye hitap eden muhabire çok kızan kayınvalde, "nesi bey o bir şöfer, şöfer" diye bağırarak hatta bununla da öfkelerini yenemeyip, adını hatırlamadığım için Ahmet diyeceğim eks kocaya ekrandan "şöfer şö- fer, şöfer Ahmet şöfer Ahmet" diye bağırıyordu.

Kendime çok da akıllıca izah edemediğim bir önsezi ile, bu haberde Kibariye'nin çocuk doğuramadığı veya böyle bir nedenle kocası tarafından boşanmasından çok, yaşlı bir ara kültür kadının, yıllarca damat hüviyeti ile birlikte olduğu birisini "şöfer" diye aşağılaması içimi acıtmıştı. Kent hayati- nin akıl almaz maratonunda insanın hüznü ayırdığı vakit, inanılmaz az za- manlara nasip oluyor. Ortaçağ romanslarından, vaktin önümüzde uçsuz bucaksız bir servet gibi beklediği zamanlara has melankolik kederlerden, tekno devrim yüzyılına pek bir şey kalmadı. Sevda şarkılarının vakur duruş- larının "neremi, neremi" bayalığında bir reytinge satıldığı imitasyon dünya- mızda elimizde tadı ile olgunlaşacağımız hüznü bile kalmadı. İnsanın ken- di duygulanımlarına ihanetine rağmen çok ender de olsa, hüznün büyüğü görgüsüne sığındığımız zamanlar şükür hala var. Yazımı bu zamanlardan birinde yazıyorum. Sözcüklerle, itirazlarla, muhalefetlerle kendimi ifade edemediğim zamanlardan birinde. Liseli genç kızların ortaklaşa ölüm hak- larını kullanmalarına denk düşüyor bu zaman. Hüznün asillere aittir. Ve asa- let mülkün sahiplerinin değildir artık...

Şükür ki, dünya asaletin sahip olunan servetlerden değil, yürekteki in- sanlık hasletlerinin miktarından belirlendiğini bu yüzyılda anladık. Şükür ki, asil olmanın yolu köle sahibi olmaktan geçmiyor. Şükür ki, çok az örneği bi- le olsa birileri ailelerinden kalan milyon dolarlık servetlerini, hiç tanımadık- ları insanların barışlarına adıyor, bağışlıyor. Mesela Alman Yeşillerinden Koenings ailesinin tek varisi iken, bütün aileden kalan servetini Vietnamlı- lara bağışlayıp, taksi şöförlüğü ile hayatını kazanan Tom Koenings gibi...

Kibariye'nin şöferleri aşağılık bulan zavallı acılı annesi ile liseli genç kızların ölüm dizesi gibi sıralanmış dramları asaleti uzaktan ve yakından il- gilendirmiyor. En azından bunun farkındayım. Acı çekmenin bir çok nedeni- nin farkında olduğum gibi...

Kimsesizlik, ümitsizlik ve çaresizlik birleştiklerinde artık yaşamaya ge- rek olmadığı inancı oluşturmamış. Kalabalık bir kimsesizlik içinde, ümit- sizliği ümit sayarak, çare olmadığı kesinleşmiş çareleri yüz yıldır çare za- nederek yaşayan bir ırktan geldiğimi de biliyorum. Elimde değil, sosyal ge- netiğin biçimlediği dünyamda, dünyalarımızda elimizden gayrisi gelmiyor.

Kızların babaları ile kıskırtıcı ilişkilerine rağmen, hayat çizgilerinde ta- kip ettikleri anneleridir. Sert, inat üstüne yürüyen ama vazgeçilmez... Tıpkı aşk gibi... Kızların anneleri ile en büyük kavgaları eski kafalılık üstünedir. Eski kafalılık özgürlüğe karşıdır. Yeni kuşak daha çok özgürlük üstüne di- dişir. Ama artık eski kafalılar özgürlükten yana, yeni kuşak ise özgürlük kar- şı. Kızlar dana sert anneleri ile ama artık özgürlük istemiyorlar. Tutsak kal- mak adına kopuyor bu kez ergen kıyamet. Yeni anlaşıldı çünkü tutsaklığın insanın en büyük refahı olduğu. Hiç bir şeyden ve kimseden sorumlu olma- dan yaşamak, üstüne yaşamadan herkesi ve her şeyi sorumlu tutmak. Ne büyük bahtiyarlık...

Şimdi bunu dünyanın hangi mizah ustası yazabilir, ya da hangi drama ustası? Utangaç kıyılarda dinlediğimiz türkülerimizi bile ağgöz saldırlarla bir çırpıda elimizden alıverdiler. Hayatın eğrileriyle doğrularının bu kadar alt üst olduğu bir başka çağ oldu mu? Kimbilir? Olmuşsa da ben öğrenememi- şim. Cep telefonları beyinde, bilgisayarlar gözlerde hasara yol açıyor. Teknoloji bilgisiyle birlikte özürü de getiriyor. Ruhlarımızda inşaa ettiği kim- sesizliği de amorti ikramıye gibi... Oysa ne de çok sevmekteyimdir yeni bil- giyi, öğrenilecek meselelerin tamamını... Ve çok acıkmış süt bebeğinin iş- tahı ile saldırmak keşfin sonsuz okyanusuna... Her öğreniş bir eskiyi tüke- tip götürüyor. Hüznün böyle böyle terketti ruhlarımızı... Dudaklarını dişlerin- le kitleyip, kapaklarını sıkarak bebeklerine sakladığın gözyaşlarından iz yok geride... Öbürünün pembe balonlarla süslenmiş köpük hayatları üstüne ku- rulu özenmelerden geçiyor duyarsızlık. Hiç katılmadan üretmeye, hiç his- setmeden yaşamayı, hiç anlamadan görgüyü köşesinden dönüvermek bir hayatı... Yıldızı düşük yurttaşların ülkesinde, yıldızın düşüklüğünü marke- eden duygu imeceleri de birer birer bizi terk ediyor. Umutsuzluk, çaresizlik, kimsesizlik ölümü çağırıyor. Korumasız genç dimağlarda. Sanırım genç dimağları çoktan aştı ölümün daveti... Yaşı geçtikçe hayata sarılan yorgun- lar bile kaybolur bu modanın tam da orta yerinde.

Gözün gözü görmediği bu çılgın koşturmada hayat çok daha moder- nini vaadederek ve vaadlerini yerine getirmeyerek, 1990'lı yılların Türk par- lamenteleleri gibi utandırıyor bizi... Tek sorun artık içimizin acılaması... Ay- nı sınıftan bir yorgun kadının, aynı sınıftan bir ikmal öğrencisine "şöfer" der- ken duyduğu zavallı hazdan bile içimizin acılaması... Herkesin bir teorisi var. Benimki hüznün asaletine dair...

Eski kafa olmak gerici bir tad olarak yüreğimin kask geçirilmiş damar- larında... Özgürlüklerin, hakların ve adaletin yolculuğu artık eski kafalılıktan geçiyor. Çünkü adil olmak terbiyeli olmaktan ibarettir...

TAM KIRK YIL
DİPLOMASİZ
GALİSTİM PEDER

ELALEM OTUZ
YILDA EMEKLİ
OLUYO KEKO

BAK OOLUM..BU SABUN
Bİ ZAMANLAR YAHUDİYDİ

AA..GÖHİ GELİR
VERİSİNİ ÖDEMEYİ
UNUTMIYCAKTIM..

TİK GİBİ TİRİPLER

- Kan deveranın nikotini katrandan "asfalt" kıvamında... Kramp girmiş boğa yılını kadar zararsız televizyon geviş getirirsin içi yenmiş mandalın kabuğu gibi yararsızsan sanırsın kendini! Bi kazı kazancı kız istersin soba sboyası renkli kişiliğini tırnaklıyıp seni kazansa. Eğri büğrü pişmiş bi ev işi kek olsa ipliyle kuyusuna indiğin çayda. "Rap" müzik söyler gibi söylenen vıdı vıdı bi manita olsa "Yaa Rap"lara gelir tek hücreli terliksi heyvan yalnızlığın. Kapı çalar ısrarlı açmazsın.

OK KIZDAN TIRSIUR

- Badanacı sevgisini duvara

AAAR KONUŞURUM

- HAYBETE KARİMA'YIN ÇOCUĞA..
- ABİDEİ TİPİK EMEKÇİ..
- MUAMMA, MERAK, SOYLULUK
- KAFİLİMİ SEĞ HULASAYI BIRAK
- 3. KEZ ÖP RÜKÜŞ OTOMOTİVCİLERİ
- JETON İMPARATORLUĞU..
- KOŞOVA DEĞİL KOŞOBA..
- ADINA NAPOLYON'DA KATİSANA..
- ONA TAŞ ATANLAR KENDİNE BAK

ÖFF..GENE O..
SÖRMEMEZLİĞE
GELİCEM BU
SEFER..

ÖZÜZAN YALAK
KANAL "MÖ"
HABER
HOLLY WOOD

MALZEMEDEN
GALMIŞLAR
ELEMEN DA
TÜYMÜZ TABİİ

BU NE YAA MUSA?

VALLA İDARE EDİN KOFAM GÖK KARIŞIK..

yaslayıp sevişiyosa...

- Sevişirsen favori müziği "Nere-mi" diilse...
- Nerde asfalt çalışması görse zift isteyip ayaküstü ağda yapıyosa...
- Kedinin kuyruğunu severken inleme olayına maani olamıyosa...
- Grup sex'te "aramızda köstebek var" esprisi yapabiliyosa...
- Sevgililer gününde verilen hediyelere dükkan açmayı planlıyosa...
- Forma numarası sayısal lotoda kazanan numaralı futbolculara takılıyosa...
- Ona rahat batıyosa...

O ASK İPTAL

- "Tıpkı babam gibisin biliyo musun" diyosa...
- Enteresanlık anlayışı karayolu kırmızı beyaz konisi araklayıp abajur yapma boyutundaysa...
- Otuz yaşına gelmiş haalini hayal ederken ciddi bi irkilme yaşıyosan.
- Arabada yanında diil taksit gibi arkaya oturuyosa...
- Şaşı bak şaşı'ı göremiyosa...
- Rus ruleti oynar ciddiyette saatlerce fön'le saçlarını kurutuyosa...
- Her gördüğü bebeğe ıcı-bıcı yapma anaç eğilimiyle "benden şahaane anne olur" imajına takılıyosa...

TAKOZ GİBİ LAF

- Risk alma "disc" al...

SEN BANNA

- Medyumluk taslıcağına Small'luk, Large'lık taslasana...

HANEDAN

- İmparator Son Dakika
- Sultan 3 İhtimal...
- Dük Kan

BU BOŞ'UN
PARASINI DÜŞ..

SABİCİM BUNLAR
DE-PO-Zİ-TO-SUZ

Maymun

Akşamsefası

h a l f t o n k e r i z

Ağzında Anadolu Türküleri, rock baladları, elinde gitar (ve fırılcar), parmaklarında sütan yüzüklerin, ayagında sandan cizmelerine uzun ince bir yolda yürüdü, gecip gittin. "Hiyar gibi" gibi hissediyorum şimdi kendimi. Selam olsun agalar beyler... İşte geçiyor dönenenin ta göbeğinden "chooper"... Selam olsun agalara beylere, yediden yetmişe... Bir resmin kaldı şimdi, gülpembe bir tan yerinde tam ortadan yırılmış... Onu da töreninde yakanıza takarız... Oysa daha gidilecek çok ülke, çok diyar vardı... "Can dostun çomar" da uykudayken sessizce nasıl da... Sultan Süleyman'a bile kalmamış doğru ya... Güle güle kol düğmelerinin sahibini...

can bay@hotmail.com

ŞANVER AYAKTA

*Enine boyuna mevzular, geyik
meyik, stand up, kabare,
felsefe, güzellik.*

PIRAMOSYON PARFÜM AMA KALİTE YANİİİ...

(Akmerkez'e adımızı attık. Ayaklar çamur, saçlar ıslak, façamız göz tırmalıyo ama tabi ki ne de olsa... "Bugüne bugün... Yani hiç olmasa... Görünüş olarak... Maksat ortamın insanı gibi davranmayı bilersen... Bugün artık kılık kıyafet diil tabi diil tatlı yılını deliğinden..."... Gibi bi güven hissi yani!)

PIRAMOSYONCU KIZ- Beyfendi şöyle bir markanın tanıtımını yapıyorum ben, denemek ister miydiniz?

ŞANVER- Haklısınız gerçekten güzel bi parfüm.... Aslında benim tenimin rengi bu tip baharat kokularına çok uygun diil. Daha çok Şanel, Snop minop takılıyorum ben... Yine de insanda şeker bi hava bırakıyo, şöyle bi dolaşıyım çıkışta sizinle yine konuşalım olur mu?

**"YOU GOT MAIL OLAYI" MI?....
UYARRRR!**

(Fifa-98 in her bilgisayar başında oynandığı, cümle chat geyikçisinin Mirc'tan küfür send'lediği bi internet cafe ortamı... "Ortama yabancı diliz" baabında elimizde disketler, saçlar elde tarak vaziyeti "web page"le kafayı bozmuş çağa işletmecisinin yanındayız. Hadi bakalım hayırlısı...)

ŞANVER- Selam arkadaşım! Benim senden bi isteğim olacak bi saniyeni ayırabilirsen... Şimdi durum şu, arkadaşın bi kız arkadaşı var onun mail'ine mektup gelmiş bana dediki git bak... Ona bakıcam... Ayıptır söylemesi bi de chat diye bi olay varmış galiba, benim ordan bakmak istediğim bi erkek arkadaş var... Yani yanlış anlama şahsen ben burdaki sistemi pek bilmiyorum ama daha önce biraz bakmışlığım var bilgisayara... Diyorum ki...

ARKADAŞ- Pardon ama daha önce hiç internete girdiniz mi?

KIZLARI MAÇA GÖTÜRMEK SENİN FİKRİNDİ BE KARDEŞİM!

(İkiye iki ortamı, yer İnönü Stadı... Saha ve atmosfer futbola elverişli. ama bilet yok, "içeri nasıl gireriz, kızlar mızımlamaya başladılar bile" telaşı... Şanver, kankası Harun'u kenara çekmiş, halledilmesi gereken bi problemi var.)

ŞANVER- Bi sus, bi sus kardeşim allanı seversen yaaa... Tutturdun karaborsa bileti bulalım diye karıları da havaya soktun alıcaz başımıza belayı şimdi o olacak. Sana ne diyorum öyle sazan gibi "bilet var mı abi?" diye ortama atlanır mı? Al şu kızları götür bi kenara, ben konuşucam köşedeki herifle... Biletler adamın çorabında okeyi vermiş bize bi kere, polis var diye yüzümüzde bakmıyo diyorum... Bi lafımı dinle, iki dakika akıllı ol yaaa!

ERKEK ERKEĞE KRAL MUHABBET...

(Ortaköy'de şimdi ismini veremeyeceğim munasip bi bar mekanı... Şanver, yanında mahallenin en kral abilerinden Korkun'le edepli edepli içiyor, dağıtmak

yok, pislik yok, efendi efendi içicez efendi kalkıcaz...
Tamam?)

ŞANVER- Abi, Kırgün abim söyleme böyle yaaa... Sen zamanı gelmiş içeri girmiş bi adamsın, sana saygım sorisuz derecede felan yani! Ne demek “bi mevzu olur biz gideriz ortam sana emanet”, darılıyorum yani... Artı “sakın pis işlere bulaşmayın, akıllı delikanlı” olun diyosun iyice üzüyosun beni... Yanlış anlama, fakat bi hastalık, bi durum felan varsa biliyim yani!

KORGÜN ABİ- Yok, mevzu o diil de beni arıyolar-mış bi takım adamlar... Sen yine de söylediklerimi unutma yani! Bakarsın giderim dönerim ortamı hoş bulmam sonra senden sorarım anlatabiliyo muyum?

KİM ÇIKARIYO BU LAFLARI YAA?

(“Şanver, Engin’in çıktığı kız Derya için ileri geri konuşmuş” diye bi söylenti var... Engin kızla Şanver’i yüzleştirmek için bi cafe’ye çağırmış. Masada üç paket sigara, üç cep, üç de vişneli çay var. Daha ne olsun!)

DERYA- Çok yakın bi arkadaşımдан duydum diyorum sana Şanver! "O kız motor, Engin kendine yazık ediyο" demişin işte! Eğer gerçekten böyle bişi varsa yazıklar olsun sana daha ne diyim!

ŞANVER- Hayyret bi olay yaa... Demedim diyorum kızım! Bak Engin yabancı diil, daha biz senle çıkarken onun yüzüne söylüyodum ben "Derya var ya tam benim evleniceem kız, mahallede bi tane" diye! İşte kendisi yalan mı konuşuyorum Engin? Kim çıkarıyo bu lafları yaa! Sen bana isim versene bi saniye... Tülay mı? Dilek mi? Kim kızım kim!

SİDİKA

Bİ GÜN-2

●- Terbiyesiz... Bi bayanın yüzüne karşı pat diye "seksen kilo" denir mi? (Konuşan teraziyle kavga)

● Ay abi zaman zaman sen mi daha akıllısın yoksa "akıllı bilet" AK-BİL mi daha akıllı şüpheye düşüyorum... (Niyeyse Samim'in teşekkür ettiği konuşması)

● İçerde kaldığın sürede bir uygarlık kurulabilirdi abi... (Samim'le tuvalet önü klasiği)

● Sevgili patlıcanlar, yaralarınız en kısa zamanda sarılacaktır, bu konuda bir şüpheniz olmasın. Bu münferit hadiseyi herkes gibi ben de kınıyorum. **Acımız büyüktür...** Devletimiz yanınızdadır. (Mutfakta patlıcanları "acısını almak" için tuzlu suya koyarken bir yandan da teskin konuşması)

● Pat!

(Kendisine atılan ilk terliğin efekti... Kaba etlerine isabet etmişti)

● - Pof!!

- Hi hi hi...

(Pofuduk terlik icat oldu mertlik bozuldu)

● Helyum Memiş...

(Hava yatağı satmaya çalışan Medyum Memiş benzetmesi)

● Kuku hangisi ki? ("**Kukunu yakarım**" diye korkutulması üzerine; içinden- Yaş 4)

● Lan herif resmen unutup gitti bizi yaa... İmdaat! Aaabil! Neredesin? (Fenerbahçe kulübünü ziyaret- Yaş 5.5)

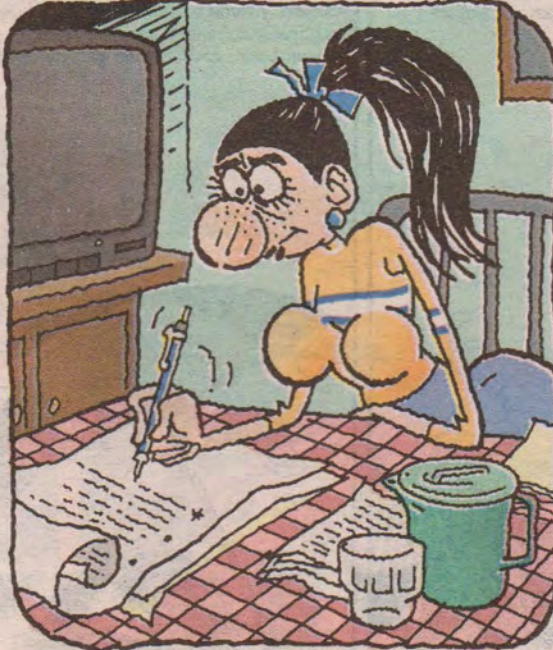
● Cık, böyle olmaz... Okuyup bir an önce kendimi kurtarmam lazım... Bu evde yangın merdiveni bile yok... (Gece konuşması; gerçeği farkediş- Yaş 8)

● Jine kam komon şiti of bite.... Dırınınım Cine-eee... (İlk "yabancı müzik" mırıldanması-1983)

● Jineeeee... Layf iz nat di noooo noon, ta ra ramm... (İstek üzerine bis yapması)

● - Tanıştırıyım annem babam; bunlar da Uyku-cu, Huysuz, Tembel, Obur ve diğer cücüler... (İlkokulda Pamuk Prenses ve Yedi Cücüler piyesinde rol alabilmesi için koşulan "cücülerle tanışma" şartının yerine getirilmesi)

● - Henüz bişey teklif etme yetkim yok zaten. Babam "git ve al" dedi...

(Bakkalın "veresiye teklif etmeyin yenge" demesi üzerine)

● - Atem tutem ben seni, şekere katam ben seni akşama baban gelen de oy önüne atem ben seni... (Annesinin "akşama dayak var" manasında söylediği "intikam türküsü". Bilinçaltında bu şarkıdan nefret etti.)

● At B4 hamlesine karşılık Fil C3'ten D4'e... Şah... (Kendine kendine satranç oyunundan)

● - İyi de bu durumda birinin çatıda durup anteni böyle tutması gerekir... (1982 Dünya Kupası finali öncesi çatıda anten ayarlarken... Dışarda geçirdiği ilk ve tek gece olması bakımından önemlidir)~

● sidi@saka.com (Ailesinden gizli aldığı e-mail adresi. Evlenince beyi müade ederse kullanıcak)

● - Hayat felsefesini elindeki kağıttan bakıp okuyan biriyle evleniceğimi düşünmüyosunuz heralde... (Kendisini istemeye gelen ilk talibi hakkındaki görüşü)

● - Evet...

(Taksim'de dolaşırken "çevreye karşı duyarlı mısınız" sorusuna verdiği yanıt)

● Sıdika Saka. Yaş 20. Ortaokul'dan terk... Herkese saygı duymam, iki Hatemi'nin arasına oturmam. 9'dan önce söz veriseniz konuşurum, babam o saate kadar izin verdi. Not: Bekarım (Siyaset Meydanı'na konuk olarak katılmak için faksлады özgeçmiş)

● -Kız sen sabah sabah niye ütüyle kovaladın abini..

- Valla ben de bilmiyorum. Bugün biraz sinirliyim... (İlk muayyen günü)

● - Dayagonal mı? Yuh öküz! Senin kullandığın Türkçe'yi ben üç yaşında kullanıyodum be... (TV seyredirken aniden Hakkı Devrim'leşmesi)

● - Heyt be ne kültürlü karyım. Yanlışlıkla uzaktan kumandanın üstüne bile otursam TRT 2 açılıyo... (Kumandanın üstüne oturmasından pay çıkarması)

● - Niye vuruyosun anne herkesin içinde yaa!... O kadar şey biriktirmişsin, borsaya yatıralım, over night, repo bişey yapalım işte... Vürmasana yaaa! (İlk dolar günü gafı)

● - Sıdika gel kız seni bi öpiim, içimden geldi... (Mahsun- İbo barışmalı son A- Takımı'nın Samim'e yan etkisi)

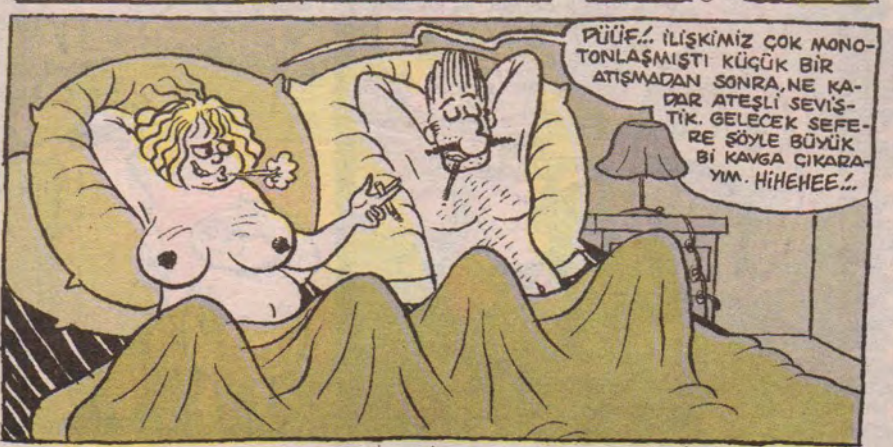
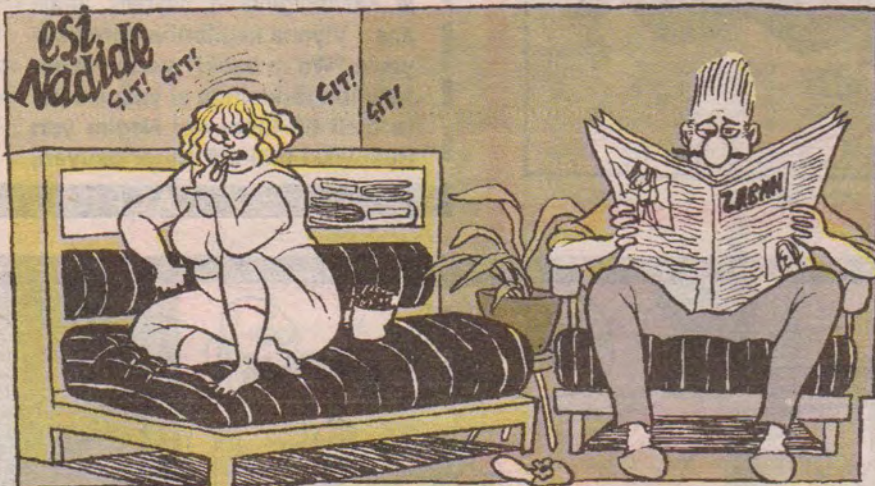
●- 784

(Günlüğündeki minik kilidin şifresi)

●- Orostopik.

(Kedisi Topik masanın üstündekileri devirdiğinden.)

● - Ne? Yanlış anladın galiba kardeş. Ben "kaç" derken bonservis bedelini değil kilosunu sordum... (Manava tepki)

GEREKLİ TARAMALAR

PERKER

OĞUZ ARAL-

Hipnoz Pazartesi.

Elindeki küçük iksir şişesini, kasaba halkına gösterip ölümsüzlük ya da sonsuz bir sıhhat afiyet hali vaadederek, sahte kovboy doktorları gibiydi... Öyle acıip konuşuyordu ki saatlerce etrafından ayrılamazdık. Vaadettiği ölümsüzlüğe ulaşabilmek için bizlere uzattığı küçük şişelere kandık. Sonsuzluk ve ölümsüzlük hem gerçek hem yalandı. En azından her bir "çini mürekkebi şişesi" bitene dek sonsuza kadar yaşadık. Bir çoğumuz üzerine kendi el yazısıyla adımızı yazıp imzaladığı şişerle kazandık ilk paramızı. Ve bu şişeri çerçeveletip duvara astık. Elime geçen her parada hâlâ, iki merkez bankası yetkilisinin imzaları arasında onun imzası. Hâlâ, herkezin gölgesinden uzun gövdesi. Işık, beyaz kağıt ve o mürekkep şişesi.. Bıraktığı herşey hayatımıza, aynen duruyor. Tek eksik her hafta üçyüzbin kişi.

BEDRİ KORAMAN-

Boyaları fırçalarda kayıtlıdır.

Çocukken, her pazar yayımlanan tam sayfalık işlerini biriktirir saklardım. Güzel çizgi merakım, güzel kadın merakımla böylece tanışmıştım. Çocukken Donkişot'a benzetirdim onu. Siyah top sakalı, fularıyla... Büyüdüğümde öğrendim ki zaten öyleymiş... Atını beyaza boyamış bir şövalyeymiş.

EFLATUN NURİ-

Masal Tilkisi.

Eflatun abi, seni neşeli, zeki, yetenekli, kibar ihtiyarcık. Sen kırmızı başlıklı kızın ananesini yiyip yerine geçen tilki kadar kurnaz, anane kadar korumacı ve görmüş geçirmiş ve kırmızı başlıklı kız kadar naifsin. Ve bu masalı yazan adam kadar hikayeci, yıllardır anlatılanlar kadar geyikçisin. Sen en güzel anıların, eski ağı hikayelerinin, şahane meyhanelerin, karikatürlerin piri; ne de güzeldir ismin...

pamirp@hotmail.com

PAMİR'İN YE

PAMİR PAPYON

Gazeteci Yazar - Bir Sergi

NEO OSMANLI'NIN POST MODERN RUHU...

Devri Saadet 99' müzayede-sinden aldığım gümüş yüksüğün o büyüleyici kıvrımlarını gözlerimle dolaşırken içimi bir saray asaleti kaplıyor... Arnavut göçmeni grant-dedem Efruz Bey'in anısına birşeyler yaşatmak isteğimdeyim! (Saraya zamanında macir taşbaz olarak çağırılmış ve üç yıl o naif atmosferi solumuştum)... Nostaljinin geçmişten popart günlere dokuduğu o zarif asma köprüden usul usul süzülüyorum. Pera'nın, Sultanahmet'in o levanten kokan ara sokaklarında neo osmanlı bir kimlik arıyorum kendime. Baharat yoluyla "Hikmet-i Devlet"e varan Romenler ve Ruslar "fresh" ticaret yapıyorlar, şehir-i kadılar ve derebeyler skandal dosyalarla medyanın "Arena"sına çıkmışlar, Ali Osmaniye kelle değil soft tölerans istiyor, Rober Hatemo'nun yeni düzenlemesiyle mehter marşı eşliğinde düşler dünyasından bir gerçek benliğimize doğuyor... Neo Osmanlı'nın o post modern ruhu!

Renksiz yaşamlarımıza bir binbir gece masalı bu dostlarım... Atlı polislerden yeni vizyonda tımarlı sipahilere ince bir süzülüş... Kara sakal ve bıyıklardan new version kaytan bıyıklara yavaş bir geçiş... Milenyum yüzlere underground- klasik eğlenceli bir dönüş... Bir gece ansızın parmağınızda gümüş yüksükle kazandığınız o heybetli ambi-ans... Viyana kapılarına sprey boyayla "We're back!" yazan, Porche'unun terkisinde al yazmalı kara oje flörtüne yarı Nedim yarı Bukowski tadında şiirler okuyan,

fesine "eagle" çıkartmala tırp Whooper'ının yanına sırası için o duygusal o Osmanlı çocukları... O We're really back!...

ARTIK BİR KRİ KARTI ALI...

"Why Not" barın ba gözlerimle bir selam verip işaret ediyorum gülümseye oklyn aksanı Türkçeyle "mankinden mi?" diye esyor... "Why not" sıcak, samiradan bir mekan. Müşterilerle le!... Yanıma sokulan postuarlı güzel kıza olanca "Black" havamla bir içki isıyı teklif ediyorum. Sadece bir tebessümle bana bakıyor şıyor muyuz, one night staraberliğin izleri var sanki iki yüzünde. "Seni tanıyor m diye konuya girsem ka olur? O sırada bara skin-lame tişörtlü bir çocuk ya Cool bakışlarının ardında lerle yoğrulmuş bir çökü Kıza gülüyor ve önüne b "her zamankinden" koy cool tavırlara "Heey, baya beraber" demeli miyim aca la gözgöze geliyoruz, bar eğiliyor ve "Artık kendin bank'tan bir kredi kartı al Kahkahayla gülüyorum do Kahkahayla! İşte özlediğin generation, işte funky ravluğu, işte yepyeni bir insa Sizi seviyorum! İyi eğlenceler!

ALPER ATALAN

KARİKAYERLİ

Maymun

R'İN YERİ

Bir Sergi İnsanı

fesine "eagle" çıkartmaları yapış-
tırıp Whooper'ının yanında üzüm
şirası içen o duygusal o içten Neo
Osmanlı çocukları... O, Gush!
We're really back!...

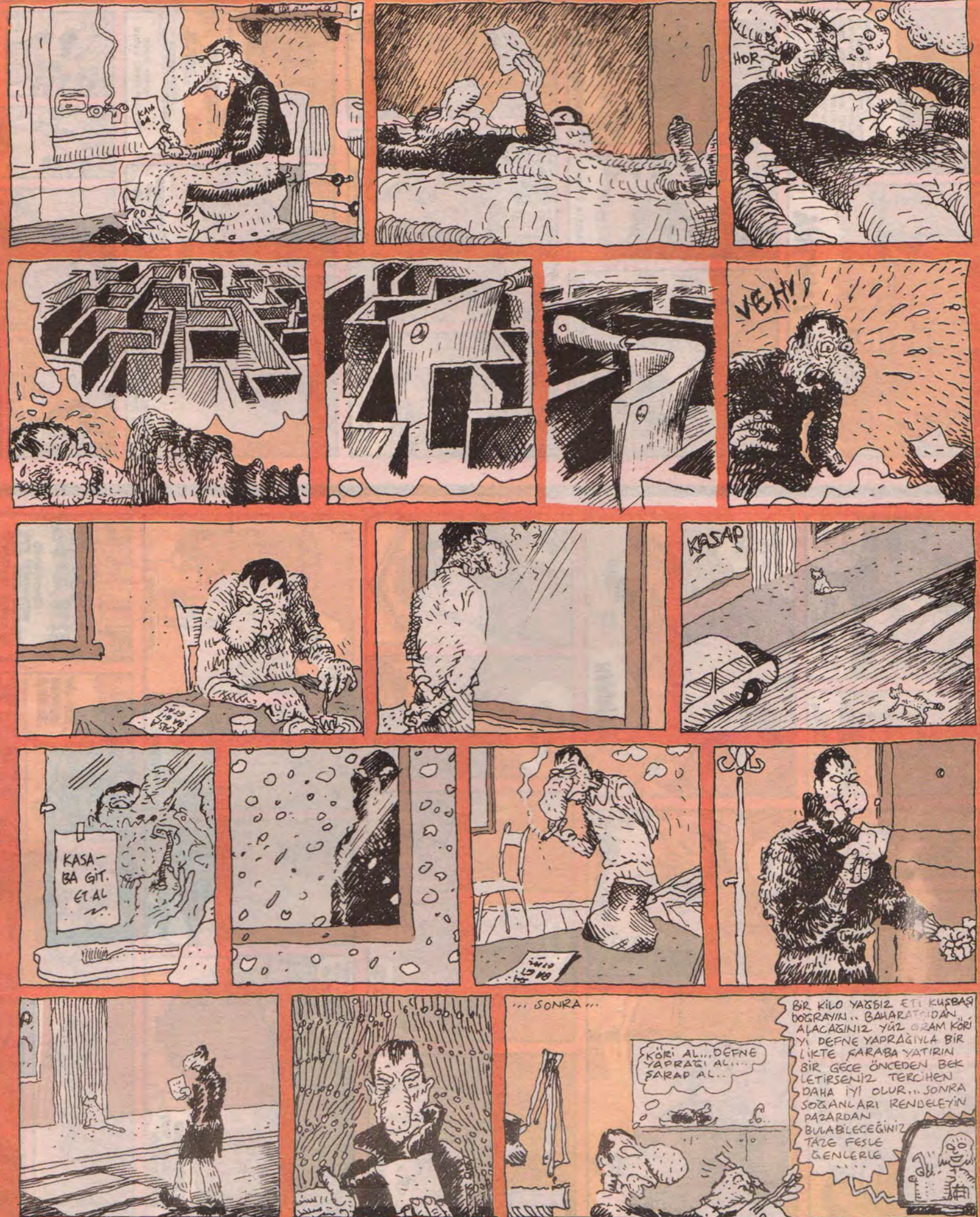
ARTIK BİR KREDİ KARTI ALI...

"Why Not" barın barmenine
gözlerimle bir selam verip bardağı
işaret ediyorum gülümseyerek Bro-
oklyn aksanı Türkçeyle "Her za-
mankinden mi?" diye espri yapı-
yor... "Why not" sıcak, samimi ve sı-
radan bir mekan. Müşterileri de öy-
le!... Yanıma sokulan postiş akse-
suarlı güzel kıza olanca "Meet Joe
Black" havamla bir içki ısmarlama-
yı teklif ediyorum. Sadece gri buz
bir tebessümle bana bakıyor. Tanı-
şıyor muyuz, one night stand bir be-
raberliğin izleri var sanki ikimizin de
yüzünde. "Seni tanıyor muyum?"
diye konuya girsem kabalık mı
olur? O sırada bara skin- head ve
lame tişörtlü bir çocuk yanaşiyor.
Cool bakışlarının ardında deneyim-
lerle yoğrulmuş bir çöküntü var.
Kıza gülüyor ve önüne bir kadeh
"her zamankinden" koyuyor. O
cool tavırlara "Heey, bayan benimle
beraber" demeli miyim acaba? Kız-
la gözgöze geliyoruz, bana doğru
eğiliyor ve "Artık kendine Vakıf-
bank'tan bir kredi kartı al" diyor...
Kahkahayla gülüyorum dostlarım...
Kahkahayla! İşte özlediğim power
generation, işte funky rave snop-
luğu, işte yepyeni bir insan 'yüzü!
Sizi seviyorum!
İyi eğlenceler!

ATALAN

OBSESİF KOMPULSİF NEVKASTENİ

Da ha ilkokulda iken en rahat resmini yapabildiğim insanlardan biriydi **Barış Manço**. Aynı zaman diliminde çocukluk hayallerimin kahramanı **Erkin Koray**'ı da ama onun resmini çizemedim. Hem de Erkin Koray'ı 7 yaşında Arnavutköy'deki Açık hava sinemasında yapılan bir yardım konserinde capcanlı görmüş olmama rağmen çizemedim. Barış Manço'nun resmini çizemedimdeki giz, bıyıklarıyla olsa gerek. Çocuk naifliğimin netliği içinde hafızama yerleşenler kağıda aktarıldığında "Aaa! Tıpkısının aynısını yapmış" diye övgülere mazhar olabiliyordum. Sadece cemalinin hafızama kazınıp bakmadan çizibilip, benzetebilmem bir yana şarkıları da kafama kazınmıştı. 7 yaşlarında "Kuyubaşına vardım Zeynebim bekler diye. Nasıl haberin almışsa dayı emmi hep orda... Dediler ne ararsın... Kızı almak mı istersin... Hele buysa niyetin zordur almak bizden kızı... İşte hendek işte deve..." diye devam eden parçasını ezberden okurdum...

Aynı şekilde evde babamdan da onun bir parçasını duyunca şaşırmıştım. Klasik Türk müziği dinleyen, icra eden ve neredeyse yaşam biçimi haline getiren babam da onun Türk Müziği kemence sanatçısı Cüneyt Orhon ile birlikte yaptıkları "Dağlar Dağlar" parçasına merak sarmıştı. 7 yaşımın naifliğinde hafızama kazınan bu insanı, Pazar'ı, Pazartesi'ye bağlayan geceyi sabah ederken haber bültenlerinde;

"Barış Manço vefat etti" alt yazısıyla görünce, bir anda ortaya yukardaki satırlar çıktı.

Ergenlik sivilcesi dönemi ile birlikte ufak ufak delikanlılık günlerine adım atıyorduk. Bugüne yakın zevkleri Erkin Koray'larla yaşarken yavaş yavaş da **Deep Purple**'lar, **Uriah Heep**'ler katılivercekti hayatımıza... Diğer yanda da "Nem Kaldı", "Beyaz Atlı", "Tamirci Çırağı" ile **Cem Karaca** duhul edecekti, sivilcelerden kurtulmuş ilk gençliğimizde de sosyal konulara ilgilimiz artacaktı. İşte o protest günlerinde Barış Manço'nun şarkık bıyıklarına ve "Vur ha Kardaş Vur"una biraz kızıp küsecektik, bir aralar. Sonra O'nun **Kurtalan Ekspres**'i ile birlikte **Pink Floyd**'lara, **King Crimson**lara, **Alan Parsons Project**'lere vardık...

... Ve bunları hatırlarken, TV'de bir alt yazı geçiyordu "Barış Manço'yu kaybettik" 2023'ler, Dönenceler, Gülpembeler derken lise çağlarımız "Yeni bir gün doğdu merhaba" diyen dört bölümlük kısa senfonisi...

Sonraları "Sarı Çizmeli Mehmet Ağa" ile başlayıp, "Arkadaşım Eşek", "Ayı" ile süren 7'den 77'ye popülerlik sevdasına küstüysük de yer yer onunla buluşuyorduk zevklerimiz...

Barış Manço, bizim zevklerimiz çocukluktan oluşturan merdivenlerden biriyse de çoğu kez daha pop kalmıştır. Bu müzikal tür olmanın

da ötesinde bir popülerlikti. **Barış Manço**'nun en ilginç yanı da buradaydı... Öyle ki aynı dönemde kendi kuşağındaki rock kökenli müzikerler, giyimleri saçları yüzünden dayak yemek, tepki almak, mücadele etmek zorunda kalmışken (hatta bugün bile) o, kolaylıkla kabul görmüştü. Askerlik dışında saçlarını hayatı boyunca kesmemişti.

Hani şu 94'lerin pop patlamasıyla ortaya çıkan imajmakerliğin sürecinde her albüme imaj değiştirme sendromu ile popüler kalmak denendi... Oysa Barış Manço bunu 40 yıldır aynı saç, aynı kıyafetlerle sağlamış ve popülerliğini devamlı korumuştur.

O'nun saçlarının uzunluğunun toplumun hiçbir kesiminde sorun olmaması şaşırtıcıydı... Bir TV programında "Saçlarınızı niye uzattınız" sorusu O'na da sorulmuştu... Cevabı ise şöyleydi; "Yoo ben saçlarımı uzatmadım ki, sadece siz kendi saçlarınızı kestiniz ben doğallığı korudum."

Bir Anadolu ozanı ile Bektaşî hazir cevaplırında, akıl dolu yaklaşımı barındırabilmişti.

Esiden onun TRT'de yasaklanmış bir parçası vardı. Sözlerinin müstehcenliği gerekçesiyle yasaklanan bu parça "Lambaya puf de" idi... İlk bakışta bugünkü cinsel sömürü pop örnekleriyle karıştırılma gafletine düşsek de, (ki ben de aynı hataya düşmüştüm) aslında bu eserde Anadolu Folklorünün bir ürünüydü... Çünkü "Lambaya puf de" Osman Pehlivan'dan alınıp Aşık Urfalı Babi tarafından derlenen bir türkünün saf haliydi. Bunu ben de ilk öğrendiğimde bir hayli şaşırmıştım.

Bundan 5, 6 yıl önce onunla tanışıp, konuşma imkanı bulabilmişim. O gün de anladığım işine ve hayatına ne kadar titiz ne kadar özenle yaklaştığı idi. Eleştirilen yönlerine de duyarsız kalmadan kendini çok iyi ifade edebiliyordu.

Derule, işte Hendek işte Deve, Dağlar Dağlar, Gönül Dağı, 2023, Dönence, Gül Pembe, Bir Selam Sana Gönül Dağlarından, Gesi Bağları, Gümüş Kemer ince Bele, Nick The Chopper, Şehrazat, Ham Meyvayı Kopardılar Dalından, Yeni Bir Gün Doğdu parçalarıyla unutulmaz anılarımda biriken Barış Manço'yu 31 Ocak gecesinde 1 Şubat'a bağlayan gecede yitirdik. Eski plaklarının bir çoğunu kaybettim ama bir tanesi var ki gözüm gibi koruyorum.

Çıtırılarda içinde kalsa da koruyacağım bu "Long Play" diye nitelenen uzunçaların (albümler) üzerinde "Yeni bir gün - Barış Manço Kurtalan Ekspres" yazıyor. Çok sevdiğim bu albümü şimdilerde daha da iyi saklayacağım, çünkü eski çalışmalarını ölmeden öncesi "Mançoloji" adıyla 25 parçadan oluşan bir albüm olarak çıkarılmak için hazırlanmış. İşte şimdiki moda ile parçalar yeniden stüdyoya girip kaydedilip öyle piyasaya çıkar eski güzelliğinden uzaklaşır diye korkuyorum...

O'nu 56 yaşında bir kalp krizi sonucu kaybettik. Barış Manço'yu saygıyla anıyoruz.

Yukardaki espri 1991 yılında Hıbrır dergisinde yayınlanmıştır...

SAÇLARIMIZ KEMERİMİ SÜSLEYECEK

OYUNLARIN OYUNU

Emalarla armutlar birbirine karışmış vaziyette... Etraf yoğun bir toz duman içinde... Tartışmak, irdelemek; anılamını, heyecanını yitirdi yitirecek gibisinden korkutucu. Birileri bir senaryo yazıyor, istesen de istemesen de oynamak zorundasın. "Bu senaryo kötü ben oynamam" dediğimde bile oyuncu olmuş oluyorsun. Kızdıkça, kahroldukça, küfrettiğin oyunda daha da çok görünüveriyorsun... Akıllı, uyanık olman mı? Farketmiyor... Bu olsa olsa daha çok karede gözükmeni sağlıyor.

Evinde oturup, gizli kalayım, ya da kendimle başbaşa kalayım dediğinde gelen bir telefon ile konuşurken kendini canlı telefon bağlantısında canlı yayında bulabilirsin... Sen sana verilen konuları tartışabilirsin artık. Kendine ait hiç birşeyin olmamalı...

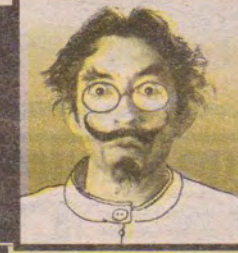
Yasa açık ve net... Üstüne üstlük evrensel; "Herkes 15 dakikalığına ünlü olacak" Buna uymamak suçtur. Buna karşı çıkan asılmaz, hapse atılmaz,

sürgün de edilmez. Artık o yöntemler eskidi şimdi "Herkes 15 dakikalığına" sıra ile "ünlü olacak" yasasına karşı çıkan "ünlü" edilecek. Kaçış kurtuluş yok çünkü dirensen de bu ögen ile seni söz konusu yasaya uyduracaklar. Haykırmam olsa olsa kabustan uyanmaya çalışan adamın sessiz çığlıkları gibidir.

Boyaltı dehşetengiz medya imparatorlukları sanal dünyalar yaratıp, gerçekleri bertaraf etmek için ucuz skandal bombardımanları devreye soktu. İnanılmaz bir bombardımanla etrafımızı entrikalar sardı. Artık herşey sanallaştı. Göz gözü görmeyen bir şekilde etrafı saran bu bulutla yanımdaki çığlığı bile duyamayacak duruma gelecektik. Sporun yerini Televole, haberlerin yerini de Paparazzi dolduracaktı. Haberlerde Sibel Can olmazsa ülkede darbe oldu sanabiliriz. Sadece o da yetmişiyordu, cinayet mağdur ve sanıklarından starlar bile üretilirdi... Neden mi? Hepsinin için, sizin daha rahat uyumanız için...

Bunların hepsi bir günde olmadı tabi... Belirli dozlarda verilen bir ilaç gibi, gittikçe doz artırıldı. Bazıları alırsa da bu ilaca, almayanlar da vardı. Onlar veryansın ettiler bu uyuşturuculara. Ama kim takardı ki onları, doz daha da artırılmıyordu...

Sonra ne mi oldu? Hani o alışmak istemeyenler, yani ilaçlara direnenler vardı ya hah işte onlar, niye artizlik yapıyorlardı ki. Onlar da gelecekteki bu oyuna ama nasıl... Alışmayanların yani direnenlerin panzehirleri vardı. Bu panzehirlerin de isimleri vardı. İşte o panzehirlerin içi boşaltılıp, yerine uyuşturucular döküldü.

Delikanlı psikolog, eski futbolcu

HAŞMET ABİ FÜTBOL VE...

2000 YILINDAN HABERLER

● Yapılan bir araştırmada "Bugün Avrupa'da her takımda oynar" denilen Türk futbolcularından hiçbirinin herhangi bir Avrupa kulübünde oynamadığı tesbit edildi. Buna rağmen bazı futbolcular için hâlâ "Bugün Avrupa'da her takımda oynar" denmeye devam edildi... Niye böyle denildi, orası anlaşılmadı...

● Maraton programı delirtti... Ekranların en uzun soluklu spor programı Maraton 7 saat süren son bölümüyle vatandaşları çileden çıkarttı. Şansal Büyüka'nın "daha uzun sürsün" diye kekeleyerek sunduğu programa üç kez de Erman Toroğlu'nun "dil tutulması taklidi" sebebiyle ara verildi. Koca koca adamlar için böyle yaptı, orası anlaşılmadı...

KONUK YAZAR ALİ ŞEN ARAYA GİRİYOR...

ALİ SEN'DEN ÇARKİFELEK'TE KAZANMANIN YOLLARI

Fenerbahçe kulübünün gelmiş geçmiş en kurnaz başkanı olduğum için herkes bana aynı seyi soruyor. "Baskan baskan, aksam Çarkifeleği aradık; eğer yarışmacı olursak Memet Ali'den nasıl yardım isteyelim? Neler yapalım da Memet Ali arabayı bize versin..." Simdi bu konu hakikaten de çok önemlidir. Asağıda bu konuyla ilgili çeşitli taktikler veriyorum. Uygulandığı takdirde sonuç müsbettir. Her bir taktikte keskin Ali Sen zekası gizlidir...

● İlk evela Memet Ali sormasa bile **tuttuğunuz takımı** söyleyin. Hem salondaki seyirciler alkışlar, samata olur; hem de zarf seçerken faydasını görürsünüz. Araba sarıda yahut lacivertteyse Memet Ali tiyo verir. Burda iki sansınız birden vardır. Düşünebiliyor musunuz, Fenerbahçe kulübünün rengi sadece siyah olsaydı, tek bir sansınız olacaktı. Kulubumuzun büyüklüğü buradan da gelmektedir. Benim Aziz baskana tavsiyem kulubumuzun renklerini geçici olarak **üçe** çıkarmasıdır. Böylelikle sans daha da arttığı için herkes Fenerbahçeli olduğunu söyleyecek, aneler babalar çocuklarına "ilerde Çarkifelek'e katılır" diye Fenerbahçeli olmasını tavsiye edecektir. Taraftar sayımızı ikiye katlamak mümkündür.

● Memleket meselesi de önemlidir. Harf söylerken gerekir. Simdi mesela o yarışmaya ben katılısam "Bodrum'daki sahane villamdan arıyorum" demem. Çünkü Bodrum B harfi ile baslar. Halbuki B harfini onlar zaten vermektedir. Onun yerine mahsus "Kayseri, Lüleburgaz yahut Malatya" derim. K, L, M en çok çıkan harflerdir. Bunlar varsa Memet Ali "Memleket neresiydi?" diye tekrar sorup yardım edecektir.

● Duygu sömürsünü de iyi yapmak gerekir. Bazı vatandaşlarımız "hastamız var, araba alırsak onu hastaneye yatırırız" diyorlar. Simdi bu yanlıştır. Ali Sen'in mantığına göre orada "Kanamalı hastamız var. Çok acil bi araba lazım" demek daha faydalıdır.

● Bunların dışında "sizin bi kameraman vardı, o hala duruyo mu" diyerek G'nin olup olmadığını anlayabilir; "önemli olan katılmaktır" diye kafa ütöleyerek sıkıntı verebilirsiniz. Favori meslekler ise öğretmenlik ve memurluktur. Tüm yarışmacılara başarılar dilerim.

Osman ŞAYAN

5 YIL + 30. HAFTA: MOTÖRHEAD ★ AC/DC ★ BLACK SABBATH GELSİN!...

Cam kırıkları.....

HAKAN SELİK

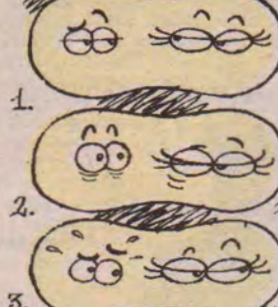
Genç denilebilecek bir yaşta hayata gözlerini yuman sevgili Barış Manço'ya Allah'tan rahmet, ailesine ve sevenlerine başsağlığı dilerim... Yanda Barış Abi'nin anısına yayınladığım, esprisi de bana ait olan karikatür 24 Nisan 1994 tarihli "Milliyet" gazetesi için hazırlanmış olduğu "Oku Bakım" isimli köşesinden alınmıştır... H.C.

ADAMIM BENİM

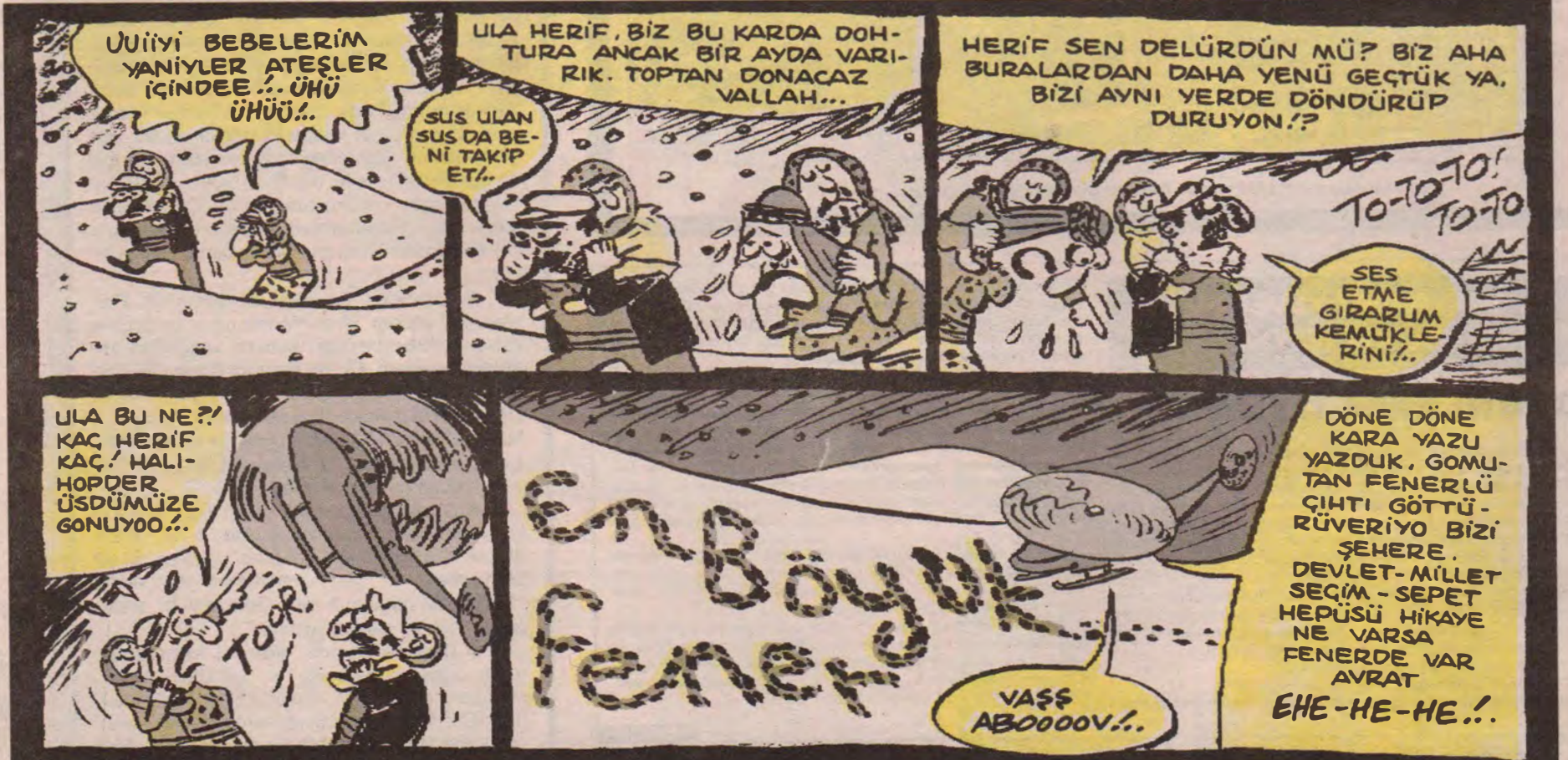
HAKAN NACİ

ASKIN GOZU...

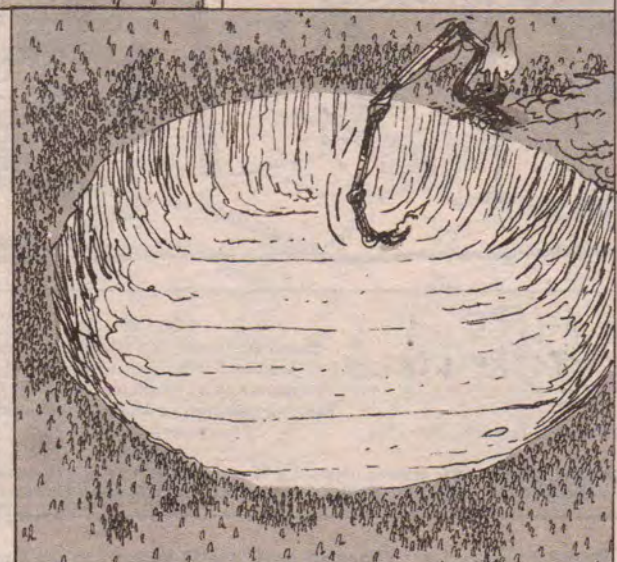
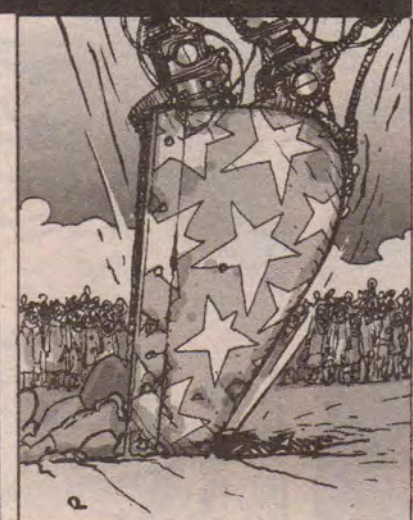
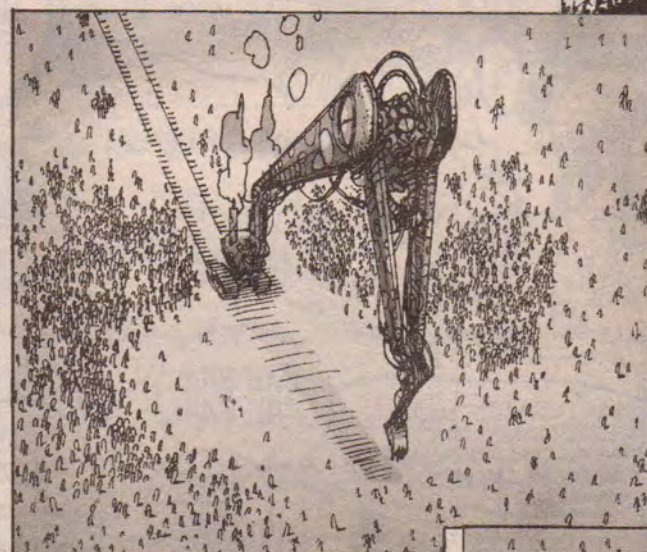
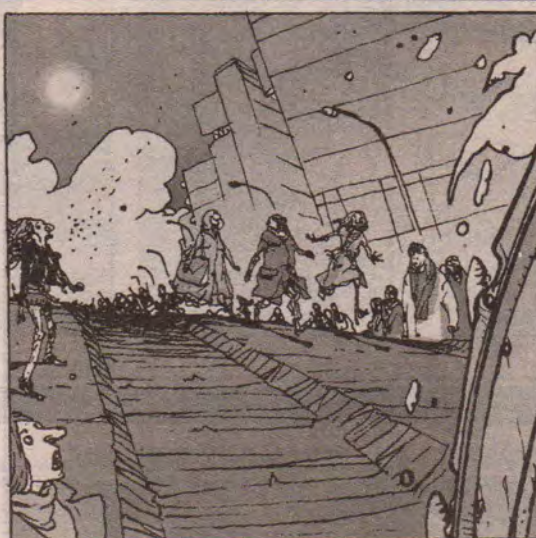
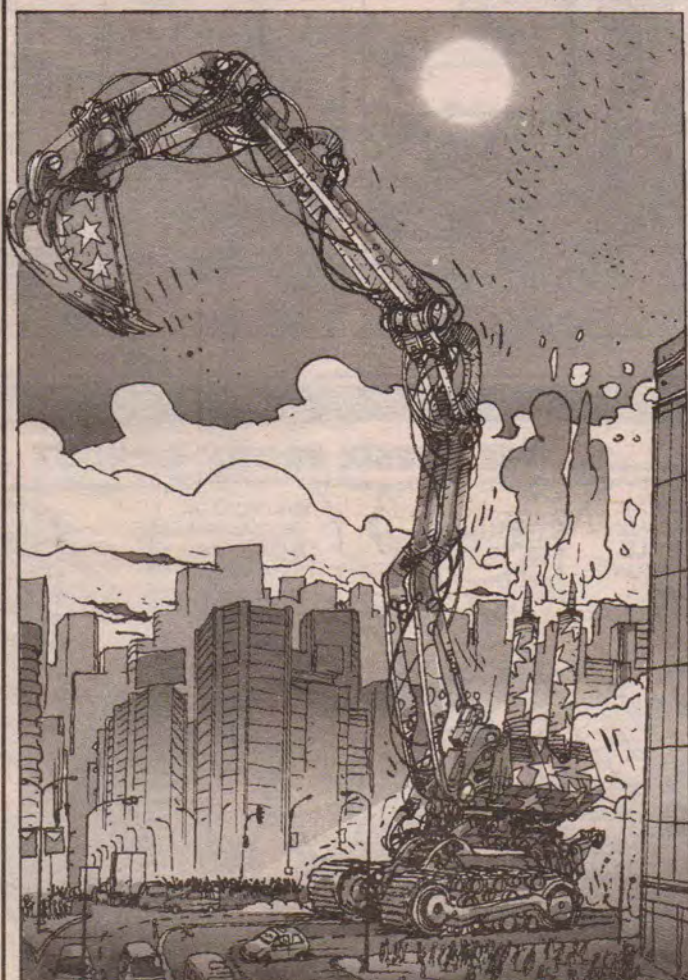
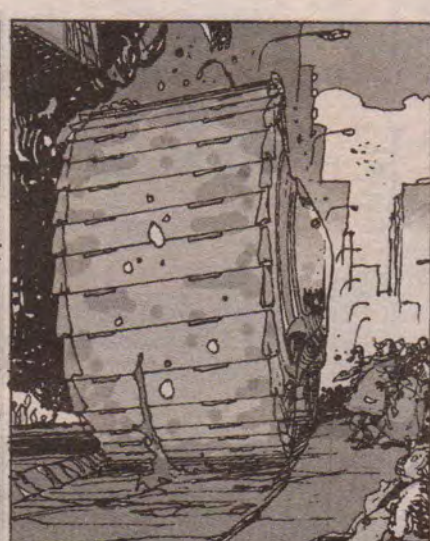
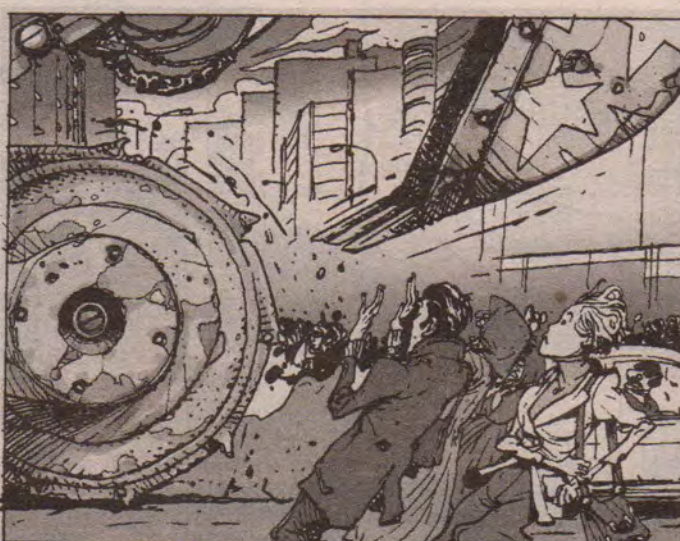
Raka Raka Rak Vapur Durak

Maymun

SHOW TIME

Çizgi-Öykü: Kenan Yazar

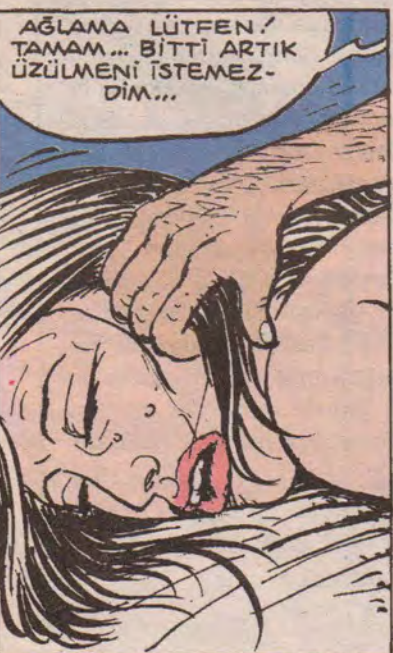

İLİSKİLER

Mehmet Ersoy

Merhaba...
Son aylarda ilişkileri
iyice insanın beynine
çeken öyküler yaptım.
Ama bir yandan ilişki-
lerin cinsel kesitide
sürüp gidiyor ve yön
belirlenmeye
devam
ediyor...
Aptalca
ya da
akıllıca...

Siddet, seks aracılığıyla daha qabuk pasifize eder.

Maymun

Akşamsefası

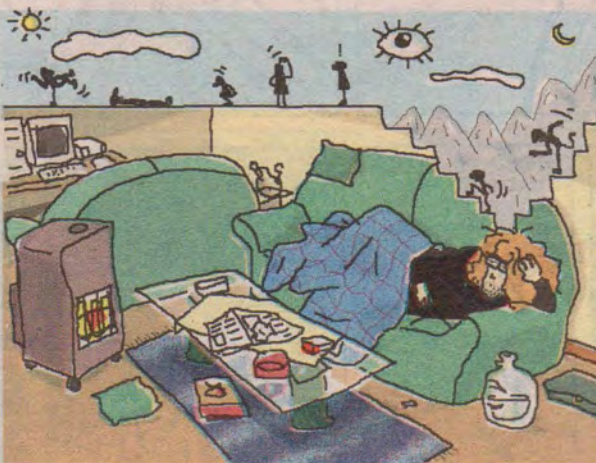
Okican

Y anlış davrandığını düşünerek uzanıyordu , kendi parasıyla aldığı kanapenin üzerinde.Üzerinde bir ağırlık , içinde bir göçük vardı.

Nokta koymak lazım bazı şeylere ve devam etmeliyim virgülleyip bıraktığım yerlere , ta ki iki nokta üstüste vesaire.Yoktu aslında bir eylemin diğerinden bir farklılığı , bir durumun veya olayın. Bunlar gençken yakalandığı hastalığın izleriydi. Ruhunun peşindeki soluk hayaletler fısıldıyordu kulaklarına. Bırak.... bırak....bırak..bırak....

"Öp beni" diyordu prensese , kurbağa prens... öp beni ki en çirkin halimle bile beni sevdiğini ve seveceğini anlıyayım . İlerki günlerde ruhum , görüntümden daha çirkin olduğu zamanlarda da beni seveceğini bileyim ve böylece çözülsün cadının bana yaptığı büyü. Prens öptü , prens iddasındaki kurbağayı. İçinde acı-mayla karışık bir yakışıklı prens umudu. Nedendir bilinmez çözüldü cadının büyüğü ve prensliğe terfi etti bataklıkta ki kurbağa. Üstünde bataklık kokusu ve bir ömür boyu ... Dönüşmez mi bir düşünür , bir sanatçı kurbağaya. Ancak prensler içindir umut; kadınlarla yapılan bi anlaşmadır çünkü bu !

Bırakmaya çalışıyorum fakat bırakmak almaktan daha tehlikeli bir işlemdir.Yerine koyacak sağlam birseyler

arar insan . Sahte değnekler edinirsen kendine , Azrail çekene dek altından başka değneklerde ararsın değneklerinin üstüne . Ancak o zaman kurtulur ruh , değnekleri taşımanın verdiği azaptan. Bunları söylerken bile insan , idrak edemez bu açık gerçeği . Ama gerçek bekler hastanın iyileşmesini . Ne de olsa kendi hasta aksidir karşısında duran . Sabırla bekler görülmeyi , yarattığı dünya denen aynadan . Herşeyin altında yatan ve üstekini yaratan . Kim ve neden arar gerçeği , kim garaptı eder veya etmiş : gördüğümüz dışında bir gerçek

bildiğini. Yavaşça doğruldu sigarasını söndürdü , bir yudum su içti. Karnı acıkmıştı. Yemek konusunda kararsızdı ; içinde yeme isteği yoktu ama midesi bu isteksizliğe bi süredir boyun eğiyordu zaten. Midesi de bu isteksizliğe kapılmasın diye yemesi gerekiyordu. Organları ile iyi geçiniyordu. Çünkü yaşama karşı isteksizlikten nasibini en fazla organlar alıyordu.Bu bir “istenmediğim yerde durmam” durumu değildi tabi ki. Mutfaktaki çakmağın hep kaybolması sürekli bir arama durumu oluşturuyor ; çakmaktı , pijamaydı , uzaktan kumandaydı gibi şeyleri aramak sinirlerini bozuyordu.Titiz insanlara oldum olası imrenmişti , bi o kadar da sıkılmıştı onlardan. O birşeyin dağıldıktan sonra toplanmasından hoşlanıyor. Sürekli toplu olmak ortalığı toplananın verdiği rahatlığı yokediyordu. Eşyalar kendilerine tâbi insanlarmış gibi davranan arkadaşları vardı ; yerli yerinde duran ve durması gereken insanlar.Çakmağı ararken oturduğu koltuktan; kalkmadı.

Tekrar uzandı. Sehpaye doğru , sehpanın ilerisine bakmaya başladı. İşte orada! Sehpanın kenarında sırtarak duruyordu yeşil çakmak...